

ad receptionem actus, sed ad sui existētiā; nec recipit actū ex fragmenta
se agentis extrinseci sed q̄ emanatōis, ex q̄ om̄is ē quātū; accipit p̄ā re-
ceptione quātū n̄ ē qualitatis sp̄s.

75.

3. sp̄s qualitatis ē p̄ā, et passivus
qualitatis, et summit p̄ā j̄ sp̄s q̄ receptione f̄p̄ nocivus, et dicitur p̄ā subō
q̄ quā amittit f̄p̄ n̄i omōis, et veniens, quare j̄ sp̄s n̄ dicit p̄ā recep-
tio sanitatis, sed soly receptione infirmitatis, et definit: qualitatis sp̄s relati-
veta ex alteratōe.

76.

Sed nota q̄ p̄ā differt a passivū qualitate j̄ eo q̄ p̄ā dicit
subō illa, que resultat ex alteratōe brevis, et f̄tē r̄p̄p̄tē, ut rubor j̄ maxil-
lari ex veracordia occurr, et p̄ā ex metu. Passivū autē qualitate resul-
tat ex alteratōe p̄manente, sicut calor natiū pallidū, et rubidū, q̄d
soly accidit d̄ignū.

77.

2. sp̄s ē: f̄ra et figura, que definit j̄ sp̄s, q̄ n̄ q̄
sit: qualitatis resultans ex trāde quātū, sive modificati quātū; q̄ licet
nata n̄ sit passivū quātū sine figura, q̄ t̄mp̄ quātū sp̄m manet
eadē, dy eiq̄ figura variat, ut videtur j̄ cera molī, ideo quātū a figu-
ra ē quōsdamōs d̄sp̄ndēda. Unde figura quadam resultat ex eo, quod
quātū trāc̄ q̄ quātū lineas secas, mutuo se d̄stringentes. Differunt
autē accidit̄ j̄ra se f̄ra, et figura, j̄ eo q̄ figura j̄ reb̄, j̄animatis,
et mathematicis, que ab accidentib̄ sensibilib̄ abstracti, j̄venit; f̄ra v̄
j̄ reb̄ viventib̄, et physicis.

78.

Postremo nota gr̄as qualitatis. 1. a. h̄cō 2. r̄p̄p̄tē
und saluti d̄x̄ial̄ lingua, iustia j̄iustia, et calor frigidū. 2. a. rei-
p̄p̄tē maḡ et ming, sicut calor paxos crescit dy intendit̄, maḡ v̄
q̄ remissionē minuitur. 3. a. causare similit̄ aut d̄s̄tilit̄ j̄ra qua-
lia; q̄ sicut res a quātū d̄ignō equalis, et inqualis, ita a qualitate
n̄iē, aut d̄s̄tilit̄ n̄yugant̄. 4. a. de reliq̄ p̄am̄tis

9. 2. a. de reliquis p̄am̄tis, et postp̄am̄tis.

Actus 1. quid, et q̄ sit relatio?

1. Idē ē j̄ sp̄s relatiō, ac respectus, ordo, aut r̄p̄p̄tē om̄is ad aliū, und relatiō
va ab Aristotele vocant̄ ad aliq̄uid, sive ad aliud, q̄ n̄ n̄ignit̄ abluē et
ad se, sed d̄parat̄ et sub h̄arū ad aliud, ex quo sp̄s, j̄ quātū relatiō
regit̄ subiectū, fundam̄tis, et t̄q̄, sub̄ ē quod denotat̄ relatiō, sive respectus.
fundam̄tis ē r̄āo f̄ralis j̄ qua fundat̄ relatiō, t̄q̄ v̄ ē illud extremū, quod
ex v̄ relatiō respectus, et ad quod tendit̄ sub̄. Sit ex p̄p̄ly: cy Petrus relatiō
parentitatis referit̄ ad Paulū, sub̄ relatiō ē ip̄e Petrus, p̄r̄āo activa qua
Paulū p̄duxit ē fundam̄tis, et Paulū genit̄ ē t̄q̄.

2.

Divit̄ 1. relatiō j̄ creatū
et increatū, increata versat̄ j̄ra d̄m̄as gestans; creata v̄ respectus
ext̄, ut relatiō silivū j̄ra duo alba. 2. a. divit̄ j̄ reals, et r̄āis. 1. a. ē, que dat̄
ante sp̄s, ut illū, ut j̄ exemplis arguit̄. 2. a. v̄ ē, que dependit̄ ab illū, ut
relatiō sub̄ ad p̄r̄ā, r̄p̄tē ad sp̄s, et.

3. Tertio divit̄ j̄ relatiōnē secundū eē, et

relatiōnē r̄p̄tē d̄ici. 1. a. f̄ra d̄m̄it̄ j̄ xū ita ut r̄p̄tē ē sp̄ale sit j̄ om̄e ad
aliud, ut parentitas, et silivū. 2. a. n̄ d̄m̄it̄ f̄ra j̄ xū, attam̄ explicat̄ ne
q̄ ab̄ illū, und d̄m̄it̄ j̄ reb̄ abluē q̄ alq̄ r̄ā, r̄p̄tē, ut sc̄ia que p̄r̄ā-
licet significat̄ qualitatis, et ex cop̄i relatiō, sine qua n̄tē expl̄ari n̄ p̄t̄,
et silivū j̄ligile, et amabile d̄ relatiōnē s̄m̄ d̄ici, q̄ licet n̄ d̄m̄it̄ j̄ relatiō
n̄ p̄t̄ t̄mp̄, nisi relatiō cognoscit̄, ut intelligit̄ p̄ om̄e ad int̄lly, et ama-
bile p̄r̄ ord̄is ad voluntatē.

4.

Relatiō realis creata alia ē p̄am̄tis, et alia
transcendentalis. P̄am̄tis d̄icit̄: cuius r̄p̄tē r̄p̄tē ē j̄ om̄e ad aliud, si-
ve, que respicit̄ t̄q̄, ut quātū t̄q̄, ut relatiō: Patris, et Magistri. Transcendentalis
talis ē, que respicit̄ t̄q̄ n̄ ut quātū t̄q̄, sed ut ab illo aliquomō d̄pendit̄
ut eff̄ respicit̄ causā, accipit̄ sub̄, at̄ ob̄t̄.

5.

Antequam ad dividendū relatiōnē
p̄am̄tis accedat̄, monēo 1. a. divitiōnē relatiōnē j̄ relatiōnē s̄m̄ eē, et r̄p̄-
tē d̄ici, n̄ coincidēt̄ cy dividit̄ j̄ reals, et r̄āis; n̄ relatiōnē r̄p̄tē ad j̄-
f̄r̄ā ē s̄m̄ eē, et ut r̄āis; et relatiōnē s̄m̄ ad ob̄t̄ ē s̄m̄ d̄ici et ē realis. 1. a.

6. *Theses 2^a relatiōis secundy ēē n̄ coincidere cū p̄amptali; cū relatiō tamq̄
 ratiōnalī coincidere relatiōi s̄m̄ dicit. Itē q̄m̄ q̄m̄: n̄ relatiō p̄amptali
 ē realis, et creata; et relatiō s̄m̄ tē aliq̄^o ē aut, et aliq̄^o p̄creata; n̄ ratiō
 tē causalis ē j̄ om̄e ratiō ad p̄creatā, et ratiō tē Patris p̄creatī ē ad filij̄ ratiō: ergo.
 2^a q̄m̄ om̄i ratiō, n̄ relatiō ratiōnalī ē, q̄m̄ n̄ p̄tinet ad om̄i dicitur gen̄
 sed p̄a diversa p̄a diversa; talis ē relatiō s̄m̄ dicit: ergo. Itē m̄is: relatiō a
 cūly dicit, ē ablativ̄ respectivē significat; sed ablativ̄ respectivē significatū dicit
 q̄m̄ p̄a diversa p̄a; p̄venitū q̄m̄ j̄ ū p̄amptali cū dicit substantiv̄ p̄p̄a
 res qualitatē, & dicitur respectiv̄, v̄ dependēt, v̄ p̄creatū, v̄ m̄p̄creatū ad
 aliq̄^o extrinsecū: ergo.*

7. *Theses 3^a relatiōis p̄amptali, et ratiōnalī mixt̄ j̄ dicit
 b̄, et differre j̄ 369. Convenit p̄ in eo quod utraq̄ p̄tinet sub̄ p̄amptali
 et ratiō. 2^a in eo quod utraq̄ p̄creatur p̄a extrema ratiō dicit; q̄m̄ nihil ad
 se ip̄s p̄tinet ratiō referat, nec p̄amptali, nec ratiōnalit̄.*

8. *Differre p̄ in eo, q̄
 p̄amptali ē p̄a respectiv̄, et ratiō respectiv̄ p̄a mat̄, quā t̄m̄; id ē nihil aliū
 facit p̄a q̄m̄ respectiv̄ ratiō, et referat p̄tinet ad illū, ita ut ratiō n̄ exerceat aliū
 mat̄, causā v̄t̄ eff̄, sub̄, p̄a aut similit̄ p̄a t̄ quod ē respectiv̄ a suo conve
 lutiō. Relatiō v̄ ratiōnalit̄ n̄ ē p̄a respectiv̄, sed tendit ad ratiō exercitū
 mat̄, aliq̄d extra ip̄s, v̄t̄ causā, v̄t̄ sub̄, v̄t̄ m̄p̄creatū &c. Unde causa respectiv̄
 extremū, causando, actio agens et sic de alijs.*

9. *Differre 2^a in eo, q̄ relatiō p̄
 amptali ē sim̄l̄ nā, et cognitiō. Nam q̄m̄ q̄m̄ n̄ p̄dit mat̄ aliq̄, n̄
 ē causa aut ratiō a p̄creatū aliq̄, sed utraq̄ sim̄l̄ et dicitur ext̄; cognitiō
 om̄i q̄m̄ sim̄l̄ cognoscunt alijs om̄e p̄creatū, et p̄creatū. P̄amptali v̄t̄ nec
 t̄ sim̄l̄ nā q̄m̄ om̄i v̄t̄ aliq̄ p̄creatū, aliq̄d n̄, sive ratiō a p̄creatū aliq̄, v̄t̄
 causa ē p̄creatū eff̄, m̄a p̄a, et om̄i p̄a; nec p̄creatū t̄ sim̄l̄ cognitiō, quia
 om̄i ip̄s p̄tinet p̄a cognoscit, ut om̄i p̄creatū, q̄m̄ p̄a, et causa p̄creatū, q̄m̄ eff̄.*

10. *Theses 3^a
 differre, q̄ relatiō p̄amptali ex suo p̄creatū ext̄ sui ratiō referat, v̄t̄ n̄q̄q̄ da
 tur, nisi p̄a extrema creata; t̄ ratiō n̄ ex p̄creatū ratiōnalit̄ ex suo*

*rat̄, et sic dicitur scia de ratiō, q̄m̄ ē relatiō ratiōnalit̄, ratiō n̄ ex p̄creatū, n̄ ca
 ma negatiō, aliquas relatiōes ratiōnalit̄ dicitur t̄m̄ ext̄ p̄creatū, p̄
 ita om̄i p̄tinet om̄i p̄creatū, et om̄i extrema creata; id tam̄ n̄ ex om̄i ratiō
 om̄i ratiōnalit̄, sed ex alijs ratiōnalit̄ ext̄ p̄creatū.*

*Pergitur igitur ad dividendū relatiōes
 p̄amptali, quas P̄m̄ dividit j̄ tria genera. Relatiōes primi generis s̄ q̄m̄
 fundant̄ super unitatē, et numerū. P̄a unitatē intelligit̄ p̄amptali aut om̄i
 p̄a; p̄a numerū dicitur p̄a, aut dicitur v̄t̄ sub̄ t̄ p̄a dicitur relatiō
 nec similit̄, et dicitur, equalit̄, et inqualit̄, idem t̄ aut dicitur
 ratiō.*

*Relatiōes 2^a q̄m̄ sunt q̄m̄ fundant̄ j̄ adē et p̄a, aut in agens, et p̄a
 om̄e, ut relatiōes Patris, et filij̄, sexi, et Dni, Divitiū, et Magnit̄. Relatiō
 om̄e ratiō q̄m̄ s̄, q̄m̄ fundant̄ super unitatē, et numerū; quod n̄ illi
 q̄m̄ de m̄p̄creatū p̄creatū, super et om̄i p̄a fundant̄ relatiōes, primi q̄m̄
 n̄q̄ equalit̄, et inqualit̄, sed de m̄p̄creatū p̄creatū, t̄ ē de
 p̄creatū, a quo p̄creatū p̄creatū t̄ dicitur v̄t̄ p̄creatū sub̄ t̄ p̄a relatiō
 p̄a, et h̄c ad om̄i imaginis ad p̄creatū, et sic ad scibile.*

*Relatiōes 3^a relatiōes p̄
 dicamptali dicitur j̄ murū, et n̄ murū. Murus ē cui ex p̄a t̄ alia relatiō
 correspondet, ut relatiō Patris ad filij̄, cui ex parte filij̄ correspondet relatiō
 filij̄ ad Pat̄m̄. Non murus ē, cui ex p̄a t̄ n̄ correspondet alia relatiō, ut relatiō
 om̄e ad Deū, q̄m̄ realit̄ ē, et tam̄ Deū n̄ referat ratiō ad om̄i, et om̄i relatiō rea
 lit̄ sic ad scibile. Relatiō murus alia ē equiparant̄, cui ex parte t̄ corres
 pondet alia relatiō, ut relatiō filij̄, cui relatiō alia similit̄ ex parte t̄ cor
 respondet. Et alia ē d̄quiparant̄, cui ex p̄a t̄ correspondet d̄p̄t̄ relatiō, ut
 relatiō Paternit̄, cui ex parte t̄ correspondet n̄ alia relatiō Paternit̄
 sed relatiō filiat̄. Rel. 2^a an dicitur relatiō*

*Articulus 2° an dentur relatiōes reales p̄amptali
 m̄p̄creat̄?*

Leno p̄amptali p̄m̄ negant̄ relatiōes reales, eiq̄m̄ sub̄cipiōne s̄oi. 12.

facili vixit, et n̄ dicitur ab eorum substantia, et in vtroq; sensu fundam̄.
n̄ iudic̄ difficultas. Pars eiq; resolutio sit.

22. 1^a solutio: relatio n̄ ad seip̄e dicitur a t̄o.

Si r̄e: id est eiq; eorum, et aquat̄ q̄ ē alia a t̄o n̄ a t̄o dicitur, sed t̄o
t̄o ē relatio ē alia a t̄o: ergo n̄ dicitur ab ip̄o. Si m̄: t̄o relatio ē alia
a t̄o ē relatio: ergo t̄o ē relatio ē alia a t̄o. Si aū: t̄o relatio ē
id ad q̄ ē solutio, sed t̄o ē relatio ē ad aliud: ergo. Alia p̄t̄ q̄ re-
latio n̄ definitur a p̄t̄: cuius t̄o t̄o ē in ordine ad aliud.

25. 2^a solutio: relatio

generalis n̄ dicitur a fundam̄: Si ex p̄. 2^a p̄. q. 28. ar. 2^a ad 2^a
ubi ait: quod invenit̄ q̄ ēa p̄t̄ id quod dicitur sub significat̄e n̄o relatio
ē alia res q̄ Deo aut̄ n̄ ē alia res, sed q̄ dicitur q̄ ēa p̄t̄ id quod dicitur
sub significat̄e n̄o relatio ē fundam̄ relatio: ergo q̄ ēa p̄t̄ relatio
ē alia res ab ip̄a relatio: ac n̄ dicitur relatio n̄ dicitur a p̄t̄. Videat̄ et̄
D. Th. 4^a 2^a 2^a q. 19. ar. 1^a ubi docet relatio advenire substantiis, et
p̄cipue ē alioq; act̄ in q̄ fundat̄ relatio.

26. Si r̄e p̄t̄ existere p̄cipue p̄cipue

relatio, p̄cipue relatio et vicinisa. existit p̄t̄ relatio despicere fundam̄: p̄cipue
mo, sed que n̄ reparat̄ n̄ dicitur: ergo. Si m̄: q̄ ad p̄t̄ despicere re-
latio solutio q̄ albedine p̄t̄ p̄cipue, et Paulus q̄ n̄ quod Paulus reddat̄ n̄
p̄t̄ in Petro p̄cipue albedo que erat p̄cipue p̄cipue solutio: ergo p̄t̄ ex-
istere p̄cipue p̄cipue despicere relatio. Si m̄: q̄ ad 2^a p̄t̄: p̄cipue p̄cipue
p̄cipue relatio p̄cipue p̄cipue, sed p̄cipue ē p̄cipue p̄cipue p̄cipue: ergo
despicere fundam̄: p̄cipue p̄cipue p̄cipue existere relatio.

27. Arg. 1^a n̄ q. D. Th.

3^a q. 4. 16. ar. 6^a ad 2^a ait: ex v̄o que relatio dicitur p̄cipue de novo p̄cipue de ali-
quo alioq; eiq; mutatio sicut h̄o de novo fit dext̄ alioq; sua mutatio q̄ m̄
illiq; q̄ p̄cipue sinistra; sed quod n̄ dicitur a sub̄o neq; illi advenire aboq;que
realt̄ illiq; mutatio: ergo. H̄o ex ead̄ p̄. Th̄o op̄. 48. tr. ac. 5^a cap. 2^a ubi
ait: solutio solutio n̄ ē aliqua res alia ab ip̄a albedine, sed solutio ē ip̄a albedo
ut referat̄ ad albedine Placem: ergo relatio solutio vixit alioq; ad alioq; alioq; n̄

dicitur ab albedine vixit sive solutio et t̄o.

1^a 2^a neg. m̄, loquendo de relatio sub 28.

ceptu ad, licet sub̄o advenire n̄ p̄cipue aboq;que illiq; mutatio p̄cipue a
relatio sub̄o ceptu in, et p̄cipue acc̄p̄ ē, x^a ea que dicitur p̄. D. q. 7^a de p̄cipue an.
9^a ad 7^a ubi ait: relatio alioq; h̄o p̄cipue ē relatio, et alioq; p̄cipue acc̄p̄: p̄cipue ē
acc̄p̄ h̄o q̄. i. j. sub̄o, et t̄o ē alioq; p̄cipue, licet n̄ ex h̄o q̄o quod ē relatio. Po-
latio igit̄ sub̄o ceptu p̄cipue ad n̄ dicitur interpretam̄, nec sub̄o t̄o ceptu p̄cipue
t̄o sub̄o; sub̄o ceptu v̄o om̄i acc̄p̄ p̄cipue dicit et sub̄o immutat.

1^a 2^a quod 29.

que relatio dicitur p̄cipue ad t̄o m̄, et 2^a p̄cipue p̄cipue advenire sub̄o aboq;
illiq; mutatio, neq; v̄o p̄cipue ad t̄o p̄cipue, et p̄cipue; n̄ si semel existit relatio
q̄ t̄o ad t̄o p̄cipue, et p̄cipue, ut relatio p̄cipue p̄cipue p̄cipue ad v̄o p̄cipue
et solutio ad v̄o solutio aboq;que nova sub̄o mutatio p̄cipue ut relatio referat̄ ad
2^a et 3^a p̄cipue, ut simile q̄ si t̄o m̄, et 2^a p̄cipue. Et in p̄o: albedo neq; advenit
re sub̄o aboq;que illiq; mutatio, sed relatio p̄cipue advenire aboq;que mutatio sub̄o: ergo re-
latio n̄ dicitur a fundam̄.

Ad h̄o dicitur, solutio n̄ ē alioq; rem ab albedine alie-

tate act̄ p̄cipue, q̄ ē eiq; act̄, qua fit fundam̄, resultat relatio, ē t̄o
alioq; aliterate x̄i p̄cipue.

Prolabis: relatio x̄i solutio resultat ex act̄ p̄cipue funda

m̄ p̄cipue t̄o 2^a p̄cipue: ergo p̄cipue Deo, p̄cipue fundam̄, impletur resultat
t̄o relatio; sed n̄ impletur, n̄q; albedine existit q̄ p̄cipue et Paulus impletur vixit
n̄ ē simile in quo dicitur relatio: ergo. H̄o ostendit̄, n̄q; sub̄o ad p̄cipue dicit
quod j̄ illo cap̄o p̄cipue, et Paulus solutio ē fundam̄ solutio n̄ v̄o p̄cipue, q̄ n̄ dicitur
p̄cipue relatio.

Arg. 2^a: relatio p̄cipue ē solutio solutio p̄cipue relatio solutio ē

relatio solutio vixit p̄cipue p̄cipue: ergo una albedo existit p̄cipue solutio
alioq; relatio n̄ relatio solutio vixit albedine superaddita. H̄o p̄cipue: n̄ si re-
latio p̄cipue ē solutio q̄ relatio superaddita, superaddita ip̄a relatio solutio
addita ē solutio relatio p̄cipue p̄cipue q̄ alioq; relatio solutio; superaddita ip̄a
relatio solutio ē alioq; solutio q̄ alioq; relatio solutio, et n̄ dicitur p̄cipue in.

q^d relatio mutua, ut mutua n̄ terminet semp ad relatiōem; nō est mutua
ut mutua ē gl̄a y^{ta}ti reuerabilis diuinitis a Maternitate.

51.

Inſtas 1°. Maternitas, seu relatio Maternitatis B. V. ē eiq^{ue} ipſi et alij relatiōis maternitatis; q^{ui} iⁿ t^{er}ra ſpali illis n̄ ē relatio, nec t^{er}ra aliarū ē relatio. Inſtas 2°. relatio Maternitatis ſignificat in ſua ipſe ſpata, et ſi in genito n̄ reſultat realis relatio filialis: ergo intelligit ſig^{nificat} ſpecifice t^{er}ra, et ſi relatio filialis n̄ reſultat; ſed n̄ intelligit t^{er}ra ad relatiōem: ergo ad abſolutū.

52.

Viſo autē nō conuenit; q^{ui} dicitur q^{uod} ſpēs relatiōis n̄ ſummit^{ur} a t^{er}ra, ſed a fundamentis x^o. dicenda ē t^{er}ra abſolutū, ſc^{ilicet} relatiōem, ē q^{ui} Maternitate reſpectu Maternitatis ſpecifice diſtincta. Ad 2^{am} q^{ue}ſtiōem omnia nō ſunt conuenit, que ſubintendit. Relatio enī Maternitatis ſpecifice diſtincta n̄ hēt q^{ui} t^{er}ra ſpali, nec abſolutū, nec relatiōem ſed ab utraque ſpali, ſig^{nificat} t^{er}ra mutua, aut n̄ mutua accit tali relatiōem ſpecifice diſtincta, et ſi enī accit ipſi t^{er}ra relatiōem, ſc^{ilicet} abſolutū, vnd nec reſt^{at} quod ut mutua n̄ t^{er}ra ad relatiōem, nec quod ſpecifice varietur, ſed n̄ t^{er}ra ad relatiōem.

53.

Inſtas 2°. p^{ro}posito fundamenti. et t^{er}ra utraque reſultat relatiōem x^o d^{omi}ni gloriū: ergo t^{er}ra et ſunt d^{omi}ni causa, et p^{ro}xieta relatiōem; ſed t^{er}ra et relatiōem n̄ ē p^{ro}xieta, ſed ſimul et relatiōem: ergo nulla relatiō reſp^{icit} ſuū t^{er}ra ut relatiōem. P^{ro} relatiōem mutua reſultat p^{ro}posito t^{er}ra fundamenti, n̄ p^{ro}posito t^{er}ra ſpali; nō t^{er}ra fundamenti accepta ē entis abſoluta et p^{ro}xieta; ac ſpali ſumpta ē relatiōem, et ſim^{iliter}; quare ex p^{ro}xieta p^{ro}xieta illis n̄ ſunt reſultat relatiōem mutua.

54.

Inſtas 3°. d^{omi}ni 2^{am} q^{ue}ſtiōem ex illo d^{omi}ni reſp^{icit} iⁿ t^{er}ra. ſc^{ilicet} relatiōem illata: et dicitur, quod relatiōem t^{er}ra ē ad illud ſe hēt q^{ui} ad intelligitur correlatiōem, quod n̄ ē p^{ro}xieta nā, ſed ſim^{iliter} nā et cognitiōem; ſed omne relatiōem ē ad aliud: ergo t^{er}ra relatiōem ē ad correlatiōem, ſc^{ilicet} ad abſolutū. P^{ro} ex ipſo A. nō adducto nō 2^{am} q^{ue}ſtiōem quod q^{ui} ad intelligitur correlatiōem iⁿ relatiōem in q^{ui} ē eady x^o referendi ex utraque p^{ro}xieta, ſc^{ilicet} iⁿ relatiōem mutua; n̄ autem iⁿ illis, in q^{ui} n̄ ē eady x^o referendi, ſc^{ilicet} iⁿ mutua.

55.

Inſtas 2°. Deus p^{ro}xieta x

t^{er}ra relatiōem t^{er}ra, q^{ui} quod t^{er}ra ē d^{omi}ni; ſed ē d^{omi}ni t^{er}ra q^{ui} d^{omi}ni reſp^{icit} t^{er}ra relatiōem, que ē iⁿ t^{er}ra: ergo q^{ui} et t^{er}ra relatiōem t^{er}ra. P^{ro} m^ultū q^{ui} ē d^{omi}ni t^{er}ra ē quid x^ode relatiōem in Deo, n̄ inſp^{icit} t^{er}ra: ergo extraj^{ectum}. ſig^{nificat} q^{ui} 2^{am} q^{ue}ſtiōem 1°. q^{ui} 13. ar. 7°. d^{omi}ni ex ipſo q^{ui} Deus d^{omi}ni relatiōem ad t^{er}ra, q^{ui} t^{er}ra reſp^{icit} ad ipſum. Inſtas: t^{er}ra t^{er}ra ex ipſo Dei relatiōem reuerentis t^{er}ra n̄ ē d^{omi}ni ſpali, ſed d^{omi}ni; ac d^{omi}ni, et d^{omi}ni a d^{omi}ni n̄ ē q^{ui} inſp^{icit} Deo: ergo.

Inſtas mutua: 56.

q^{ui} id t^{er}ra relatiōem t^{er}ra Deus, q^{ui} quod ē d^{omi}ni ſpali nō: per quod ē d^{omi}ni fundamenti, 2° m^ultū. ſicut p^{ro}xieta n̄ t^{er}ra inſp^{icit} q^{ui} id per quod ē inſp^{icit} ſpali, ſed per id per quod ē inſp^{icit} fundamenti, n̄ ē nō per ipſum inſp^{icit} ſed q^{ui} coloris. Nec faveo d^{omi}ni auctoritas d^{omi}ni d^{omi}ni, ſed reſp^{icit} ad t^{er}ra, quia t^{er}ra reſp^{icit} ad Deo: ſc^{ilicet} enī loq^{uitur} de relatiōem t^{er}ra ex ipſo Dei, cuius occaſio, aut fundamenti ē relatiōem t^{er}ra ad Deo. Ad 2^{am} q^{ue}ſtiōem quod t^{er}ra t^{er}ra ex ipſo Dei d^{omi}ni relatiōem, nec ē d^{omi}ni ſpali, nec d^{omi}ni ſpali, ſed illis fundamenti nō p^{ro}xieta coarctata Dei, ut docet A. d^{omi}ni q^{ui} 7° de p^{ro}xieta citata.

Articulus 5° unde ſummatur unitas ſpecifica relationum?

Inſtas d^{omi}ni: causa ad q^{ui} ſpali relatiōem ſpali ē fundamenti. P^{ro} 1° ex 2^{am} q^{ue}ſtiōem 3^{am} q^{ue}ſtiōem 35. ad 7° ubi ait: unitas relatiōem, ſc^{ilicet} ei^{us} gloriat^{ur} n̄ atq^{ue} d^{omi}ni t^{er}ra, ſed ſc^{ilicet} t^{er}ra, ſc^{ilicet} ſpali. ſi enī ſim^{iliter} t^{er}ra abſolventia, apparet q^{ui} q^{ui} hō ſe duas filias hēt: t^{er}ra qua reſp^{icit} ad mat^{er}ia^{lem} ſpali qua reſp^{icit} ad d^{omi}ni: ſed t^{er}ra d^{omi}ni apparet eady relatiōem reſp^{icit} in q^{ui} ad ſpali. P^{ro} et Mat^{er}ia^{lem} p^{ro}xieta unitas causa; eady enī nature hō reſp^{icit} n̄ ſpali ex p^{ro}xieta t^{er}ra vnd eady relatiōem ad mat^{er}ia^{lem} reſp^{icit}, et eady t^{er}ra ē de Mat^{er}ia^{lem}, q^{ui} docet multos d^{omi}ni eady d^{omi}ni, et de d^{omi}ni q^{ui} g^overnare d^{omi}ni ſpali eady p^{ro}xieta. ſi v^o nō causa ſpali d^{omi}ni, ex conuenit inſp^{icit} enī relatiōem ſpali d^{omi}ni.

57.

P^{ro}xieta t^{er}ra: tota t^{er}ra, quare relatiōem reſp^{icit} h^{ic} t^{er}ra q^{ui} alio ē fundamenti: ergo fundamenti ē aquata causa ſpali relatiōem. P^{ro} autē: tota t^{er}ra, quare P^{ro} reſp^{icit} filia ē p^{ro}xieta actiua, et tota t^{er}ra quare filia reſp^{icit} P^{ro}xieta

58

ē generatio passiva, et tota ratio, quare hęc albedo respicit q̄ relationē illius
ad aliq̄ ē unā j̄ albedine: q̄ tota ratio d̄. d̄. si ratio speciat a t̄o non
respicit t̄o, ut quare t̄o; sed h̄ negi ē: ergo ad q̄tā causa speciat ratio
ē fundam̄. Pro sequēte: si ratio speciat a t̄o, q̄ t̄o exerceret aliq̄ causalit̄a
et r̄a relationis, et speciatō ē t̄o extrinsec̄ ut v̄. et q̄tā causa: ergo si ratio ē

59.

Itē!

1°. omne acc̄s ut cyq̄ respectū, ut gōa, aō, et h̄t̄a exeat ad q̄tā speciat a t̄o:
ergo etiā ratio. N^o. conq̄, q^a cy acc̄a relata sine similit̄a ablat̄a, et sily
secundū q^d respectiva p̄t̄i a t̄o speciat, q^a n̄ respicit t̄o, ut quare t̄o, sed ut
causam, v̄. ob̄, d̄ant̄ illi ē: ex q̄ n̄ licet arguē summere ad relationē,
j̄ qua sicut ē singularit̄m, quod ut quare resp̄ ad aliud, ita j̄ illo alio ē
singularit̄m, quod ut quare t̄o, quare ratio speciat ad t̄o n̄ v̄. a t̄o, sed
a fundam̄.

60.

Itē! 2°. variatio t̄o variat sp̄i relationis, et manet eadē t̄o spec̄
manet eadē ratio, ut p̄t̄ j̄ albedine quę eadē manet, si ponat alia ē
similit̄a, et si nigredo ē dissimilit̄a: ergo ratio summit̄ sup̄ utiq̄ spec̄ a t̄o.
Itē. quod variatio t̄o, variat sp̄i relationis, t̄oq̄ a d̄notato, n̄ v̄. t̄oq̄
a causa specante. Ad exemplū dico, quod manet eadē albedo mareā
sed n̄ f̄a j̄ ratio f̄ali fundam̄, q^a ut aū causat spec̄i relationis pon
det a t̄o, t̄oq̄ axigit̄o resp̄. d̄notato. Ad t̄m quo si sollet̄ passivitas
c̄t̄a, tollet̄ omnijōa n̄ q^a speciat a c̄t̄a, sed q^a emergit̄ cy illa
per medij t̄a resp̄. d̄notati.

61.

Et j̄ h̄ sensu expl̄andū ē Itē. d̄. q^a j̄ aliq̄ locis
dic̄ q^d relationēs differunt sp̄i p̄t̄i t̄o sp̄i diversitas: q^a n̄q̄q̄ docet, quod
hęc spec̄a summit̄ a t̄o t̄oq̄ a causa; quare d̄notandū ē, quod p̄t̄i a
fundam̄. t̄oq̄ a causa specantis, a t̄o v̄. t̄oq̄ ad quod specatur
v̄. t̄oq̄ a d̄notato, v̄. a requir̄o expl̄ante diversitas specantis, quę a
fundam̄. participat̄ ratio.

62.

Pro d̄notato, nota quatuor relationē p̄t̄i, quare d̄
requir̄o t̄a p̄t̄i et d̄p̄ t̄a t̄a. 1°. ex q̄ p̄t̄i ē quod p̄t̄i recipere d̄. a t̄a.
ex qua d̄. ē quod p̄t̄i resp̄icere maḡ, et min̄, q^a ratio p̄t̄i fundam̄ j̄ q̄

que h̄nt̄. ob̄, et in qualitatib; ip̄a t̄oq̄ ratio f̄a nec h̄t̄. ob̄, nec ra
onē sui p̄t̄i recipere maḡ, et min̄. 3°. quod ratio f̄a p̄t̄i d̄notat̄ ad d̄
t̄oq̄; n̄ b̄. valet. ē P^o. ergo f̄a, ē d̄notat̄: ergo ratio, et d̄. v̄. f̄a.

Itē. t̄oq̄ p̄t̄i

4°. modo d̄notat̄ ratio ē q^d sint similit̄a, et cognit̄o. Itē similit̄a ē quod unū f̄a
et tale n̄ sit causa alia, sed effect̄ illi. Itē similit̄a cognit̄o ē unū sine d̄notat̄ ad
aliud cognit̄o n̄ p̄t̄i h̄t̄ duas lineas.

Itē. t̄oq̄ p̄t̄i 4° modo d̄notat̄ ratio f̄a p̄t̄i d̄notat̄ ē, quod sint similit̄a.

63.

n̄; q^a unū n̄ ē causa, v̄. effect̄ alia. Et ex quo sint similit̄a, requir̄o q^d sint similit̄a
cognit̄o, q^d cognit̄o resp̄ ad ē, h̄t̄ auct̄ etiā ratio t̄oq̄ d̄notat̄ ad t̄o.

Artus 6° in quo consistant sex ultima præcamenta.

Itē. p̄t̄i ē aō, que sic definit̄: ē f̄a qua agens in̄it̄ quod subijct̄ agere d̄it̄
id ē expert̄i, quo agens p̄t̄i in̄ aū d̄. causans, aut aliq̄ effect̄ p̄t̄i, ut ca
lefact̄o t̄a cuius ignis d̄notat̄ calefact̄o ligni. Soler̄ etiā aō t̄oq̄ definit̄o actu
alā agendi, et talis. Itē in̄ d̄notat̄ alia ē t̄oq̄, et alia immant̄. immant̄ n̄ ex
t̄i ex̄. ubi, sed in̄ ip̄o manet, et q̄ se h̄t̄ p̄t̄i ip̄o agens, ut intelligere, et p̄t̄i.
Hęc ergo ratio, de qua dubitatur an p̄t̄i ad h̄t̄ p̄t̄i, v̄. ad p̄t̄i, que
lirant̄. Ratio t̄oq̄ ē que p̄t̄i se h̄t̄ t̄oq̄ ad immutandū passiv̄. sicut cale
fact̄o, p̄t̄i, et hęc ē v̄. p̄t̄i.

64.

Actioni t̄oq̄ correspondet ex p̄t̄i v̄.

65.

passiv̄, que v̄. ē p̄t̄i, et definit̄: est̄ aō j̄ passiv̄, ut calefact̄o ligni ab
igne quodens, et in̄ ligno recepta. De d̄notat̄ aō et p̄t̄i p̄t̄i, et a
motu agens in̄ p̄t̄i. Ratio sicut et p̄t̄i d̄notat̄ t̄a p̄t̄i in̄ nat̄a, et
art̄ia, et t̄a t̄i j̄ nat̄a, et accident̄a, si forte p̄t̄i d̄notat̄ ab alie
t̄a de quo j̄ lib̄is de p̄t̄i, et quib; d̄notat̄ in variis specie.

Itē. p̄t̄i ē

66.

quando, et definit̄: quod relucet j̄ se p̄t̄i ex̄o p̄t̄i adiaq̄. Itē
ex̄o t̄i j̄ tali temp̄. d̄notat̄. Itē h̄t̄ p̄t̄i variis d̄notat̄ ex̄o temp̄
variis in̄ p̄t̄i, p̄t̄i, et fut̄o, v̄. ex quo t̄i p̄t̄i temp̄

vandy e quod scia sumpta q au, sive q ascensu scientifico, causat a demom-
 traoe inaquate sumpta secudy idas pmissas, sicut vixi aie unq partu ma-
 ver, et zae alia, her e mury. scia vt sumpta q haru causat a demonstraoe ad-
 quate sumpta, et quareng erig indudit deluans; na haru scilicet q ascensu deluo-
 nu gexad. Hic defony recte et aspianu ee tradidit vras exco, qe instrum-
 ta recte definiuntur j canu ad fine; sed nullu e dubiu demonstracois ee instru-
 mty sciendi, que q sine ppoio huc scilicet, media ipa demonstraoe pparaty: g.

3.

Definio Philosophi sic se hnt: demonstrao e qdlibet qd, ex primis, vixit, et j
 mediatis, notioibz, pxiatioz, causisq deluonis. Et hnt tradidit q causisq ma-
 terialibz, na q ea, ex qz aucto facty demonstracois pparat, que qdnt recte tradidit
 est, sicut instrumty recte definit per mty, vt debite ornary, sicut definit
 domy per ee aucto facty ex lignis, et lapidibz struuntq modo debite. Et inuap
 qe in ea qdlibet ponit loco qdnt, et alij partu loco defny.

4.

Et singulari partu exply-
 do. Ly primis dnotat, pmissas debere ee demonstrabiles; ac stnd qz non snt
 alij veritates pxiates, per quas ponit pxiat; vbi alij pxiates sine j cas vixit
 referant pmissis demonstracois sicut vt pmissis, vt sine pxiat demonstrabiles, vt sine
 imitibz imitmantraly veritatz, in quz referant. Et in ead qm indigit ly jme-
 diant, nro, vt qe pmissis casu medio vbi qe reducitur ad alia pxiat, que medio
 casu. Unde, vt si immediata fit, qe casu medio, vt virtualiter, quareng, sti-
 npxat in pxiat, immediatis et ad ea reducitur; qe per qsa maia nullu acq-
 uit scilicet nisi illa sciat ad pxiat immetat referre.

5.

Ly veris indigit de verita-
 te pmissarum nro, qe cy sine causis deluonis nro, vix, et sciendipxiat, et
 debet pxiatone veritatz, que causant. Ly pxiatibz causisq deluonis dno-
 ty, pmissas e credere deluonj j pcedpa, et casualitate; et n sumit zao
 causis q ea rigozola; sed vt q causa rigozola, vt q zao a pxiat.

6.

Ly notioibz de-
 notat, erig pmissas ex adare deluonj in certu, evidpa, et claritate, quod de-
 bet intelligi j sensu fiali, et quareng conclusio ex pmissis inferit. Nao pxiat

illis axioma dno: pxiat qz mag' est tale, et illud mag' quod vixit e si-
 mes adione; j ipso axioma satis explyt recte obsequit: 1. e quod pxiat j
 quo dicitur ee exco jz omis fca vixit pparacois extrema, et vixit in tale, q' al-
 teraq e tale; et n male re indicat ly tale axioma; na si alij extremi n snt
 tale n dnt locy pparacois jra tale, et tale. Defectu qz adione n valet con-
 cluo scilicet pxiat: ergo pxiat mag' sciend, q' pxiat n vixit, sed n luno tali
 nota. Nec valet pxiat e alba, pxiat albediny: ergo albedo e mag' alba; q' al-
 bedo n e alba.

2. mo e: quod pxiat snt que vixit dit mag' alio, suscipiat mag', et
 ming. Et n snt explyt e j axioma per ly magis. Defectu hz adione n va-
 let: filij e ho pxiat Patry: ergo P. e mag' ho, q' xao hominis n suscipit ma-
 g', et ming. Nec valet: veritas deluonis ex veritate pxiat deducit: ergo
 pxiat n veritatz dnt, q' veritas n suscipit mag' et ming.

7.

3. mo e: q' pxiat dnt qz
 vixit extremi mag' que alid n snt in ead in vixit; zae qz n valet: anal e xibile
 pxiat ho: ergo mag' xibile e ho, q' j hnt, et anal ead e xibilis. Et qz x-
 dnt xao q' pxiat illa notioibz j demonstracois defico pxiat; na certu pmissis
 vixit, et deluon, et n e ead certu j vixit; et alias q' pmissis, si certu e, q' certu:
 ergo x' axioma explyt pmissis excedit j certu dnt.

8.

Demonstrao dicit in demonstracois
 quia, et pxiat quid. Demonstrao quia e que veritatz pbat q causis remonq, v' effy
 aut q extremi alq' mxy cy veritate, et si pbat, quod lapis n respixat, q' n er
 anal, nro redderet causis remonq, et inaquatq n respixandi, q' cy alq' anal non
 respixat, vt pxiat, colligit, dly, q' lapis n respixat, q' quod n e anal n respixat, n
 vt colligit xao, cui n respixat, cy pxiat ee anal, et n respixate. Vbi si pbat dnt extere
 per oia, que n effy illis, vt vixit relaty per alij, licet vixit n snt causa, v' effy
 alij.

9.

Demonstrao pxiat quid e que veritatz pbat q causis pxiat, et immetat, et cy
 pbat xibile q talu. Et x' diversitatz causis diversiat hnt demonstrao. Et intelli-
 git erig de ca, q' n snt rigozola talis, sed idy, casualis, vt scio. a quia
 vt qd pbat in Deo ee voluntatz, q' e intellig.

10.

20. Duplex necessitas potest in propria reperiiri, una quoad speciem, et alia, quoad personam. Necessitas quoad speciem est obligatio, et dicitur ^{essentia} ad aliquam speciem, et aliam ob id ex supposito, quod operetur, non tamen coartat ad efficiendum actum, sed potest suspendere, et divertere. Necessitas quoad personam est obligatio, et dicitur potest ad ipsum efficiendum actum, ita ut non solum teneat personam, sed ipsam actum habere, si operetur, ad eam obligat ad efficiendum actum, ita ut non possit non agere.

21. Igitur intelligitur necessitas ad assensum dei, quoad speciem est intelligitur, qui ex supposito, quod tendat ad conclusionem, necesse est ut tendat appetitendo, et non dissentiendo; ac ibidem est intelligitur impotens dissentire rationi; intelligitur vero quoad personam necessitas ad assensum dei, est intelligitur cui nescitur, ut conclusio assensum ab ipso eo quod potest suspendere assensum.

22. Nota est quod evidenter, ut in disjunctiva demonstrativa, et alia generaliter, et in generali, et quinque, in 1. inferre 2. eandem et in 2. generali, et de veritate conclusio dubitat an intelligitur ex assensu personam necesse ad assensum dei? Nota 3. quod in disjunctiva generali potest causa esse evidens, et generaliter, evidens est quod licet congruus est generaliter evidens inferre ex promissis generaliter, sive veris, sive falsis. Congrua vero est generaliter quod tamen est generaliter, quod sequens inferre ex promissis, nec dicitur ex illis.

23. Nota 4. aliquid est necessitas frequentis, et aliquid frequentis. 1. est necessitas exacta a veritate frequentis, in qua congruus est quod nescitur. 2. est, quod licet congruus sit quod contingens nescitur inferre ex promissis. Hic potest, ut certum supponimus quod de conclusio solum generaliter est vero illud non necessitas necessitate sequitur ad assensum dei; quod necessitas assensum dei ex evidenti veris; sed congruus potest non est evidenti, nec certo veris.

24. Supponimus etiam, ut certum quod quod est generaliter, quod sequitur inferre seu dicitur ex promissis, illud non necessitas ex eorum assensum ad assensum dei, et non est certum etiam promissis, et conclusio sunt evidenter. 1. necessitas ad assensum dei negatorem ad assensum personam, unde licet tale cogit si sit evidenti ex se postulet assensum negatorem, nulla tamen dat necessitas, ad illi assensum ex in aliam personam; quod idem est potest ut supponimus personam ex illo dicitur, et non est talis potest; sua respondere dicitur.

de congruens, et non congruus. Hic potest sit. 1. conclusio: ex assensu personam dicitur. 25. rationi, necessitas intelligitur quod ad assensum dei, ita ut sit impotens dissentire, cuius conclusio, quod cognoscatur, ex illi promissis de sequi. Dicitur quod congruus ex illi promissis de sequi, quod, si intelligitur non generet veritatem et assensum personam, et ad aliam dicitur potest, ut multum tamen conclusio opposita ei, quod legitime inferri dicitur.

26. Probatur tunc: intelligitur evidenti congruus. 1. illud est veritas, et non est evidenti de sequi, evidenti congruus est, et illi illud est nescitur, et veritas, non conclusio necesse, et evidenti illud est, ex promissis nescitur veris, non potest non est nescitur veritas, sicut ex veris tamen sequitur, sed intelligitur necessitas quoad speciem est veritas, ita ut si efficiat actum illi assensum et dissensum non potest, sicut, si voluerit est bonum, actum efficiat non potest non efficere amorem, et veritas dicitur negat: ergo intelligitur ex assensu personam demonstrativa est.

27. Probatur 2. ab inventis: illud non potest nescitur iucare duo extrema idcirco ex 3. et non inferre potest, sed illud potest, quod si cadit, sed id potest intelligitur, si potest assensum personam demonstrativa, dissentiret non: ergo. Nota tunc: quod intelligitur potest nescitur veris, iucare duo extrema idcirco ex 3.; atque si potest negare congruus et opposita duceret, iucaret extrema non idcirco inter se: ergo.

28. Ex his evidenter inferre dicitur ex assensu personam generaliter necessitas intelligitur ad assensum dei ex illi evidenti illud; non intelligitur iucare potest esse veritas, et conclusio ex illi nescitur dicitur non nescitur iucare actum, ut ex illi illud est veritas, ac ibidem si est illud efficiat actum dicitur esse assensum, sed intelligitur in probata hypothesis assensum promissis, iucare est veritas, non aliquid est certum veritas, ut quod sit in se tale, ut quod iucare, ut tale; ut certum potest si voluerit est bonum: ergo ex supponat congruus est evidenti ex promissis, nescitur iucare conclusio, ut illud est veritas.

29. Dicitur 1. quod assensum personam generaliter sequitur quod illi aliquid promissis quod, et magis generaliter; sed ex eorum magis generaliter magis illud inferre potest conclusio.

Artg 3 ^o an relatio p ^r camp ^r ialis distinguat ^r in a ^r g ^r o, et r ^r o?	fol. 86.
Artg 2 ^o an relatio p ^r camp ^r ialis t ^r ioruz fixa ad relati ^o n ^o m?	fol. 87.
Artg 5 ^o unde summaruz v ^r as spec ^r relati ^o n ^o m?	fol. 90.
Artg 6 ^o in quo consistant sex d ^r ma p ^r camp ^r ta?	fol. 91.
Artg 7 ^o de p ^r camp ^r ta.	ibid.
Lib ^r 7 ^o de p ^r camp ^r ta.	fol. 92.
Qu ^o 1 ^o de demonstrati ^o n ^e .	ibid.
Artg 1 ^o quid et quop ^r sit demonstrati ^o n ^e ?	ibid.
Artg 2 ^o v ^r u ^m a ^r g ^r o p ^r camp ^r ta ^r d ^r uxat effici ^r ad a ^r g ^r o s ^r o?	fol. 93.
Artg 3 ^o an a ^r g ^r o p ^r camp ^r ta ^r necessit ^r int ^r ad a ^r g ^r o s ^r o?	fol. 94.
Qu ^o 2 ^o de sc ^r a.	fol. 96.
Artg 1 ^o quid et quop ^r sit sc ^r a?	ibid.
Artg 2 ^o an sc ^r a subalternata j ^o a ^r g ^r o subalternata sit vera.	fol. 97.
Sc ^r a.	

Finis.

